

Abstract. *In the article the objective side of the individual formulations of legal violations in the sphere of economic activity, a constitutional feature of which is causing material damage to the state, the lender, to society as a whole. It was found that in most cases administrative liability in the event of illegal actions of significant, large and very great harm to the public interest, with the result that in some cases the offender is generally avoids any responsibility.*

Key words: *composition of the offense, the objective side, the amount of damage, a public entity, the administrative penalty, the qualifying features.*

УДК 342.553

ПРОЦЕС ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАД. ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМИ В ПРИСТОЛИЧНОМУ РЕГІОНІ

К.О. ЄМЕЛЬЯНЕНКО*, аспірант

*Національний університет біоресурсів та природокористування
України*

E-mail: karimkiev@ukr.net

Анотація. У статті розглянуто питання належного конституційного та законодавчого підґрунтя для ефективного здійснення реформи, що змінює адміністративно-територіальний устрій України. Проводиться загальний змістовний аналіз законодавства, яким керуються громади в процесі їх об'єднання, а також фінансові, майнові та бюджетні питання, що зачіпають правовідносини майбутніх новостворених громад з органами місцевого самоврядування та відповідними місцевими органами управління вищого щабля. В статті також приділено увагу дослідженню тенденцій та особливостей процесів об'єднання територіальних громад в пристолічному регіоні; висвітлюються перспективи реформування місцевого самоврядування різних частинах локаційного розташування адміністративно-територіальних одиниць Київщини сьогодні.

Ключові слова: *міське самоврядування, адміністративно-територіальний устрій, пристолічний регіон, територіальна громада.*

Актуальність. Одним із пріоритетів регіонального розвитку державою на сьогодні визначено фундаментальну реформу системи місцевого управління. Найефективнішим механізмом регіонального розвитку є створення державою правових основ для використання внутрішнього потенціалу територій. Ключову роль у цьому процесі

* Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор В.В. Ладиченко

© К.О. Ємельяненко, 2017

відведено територіальній та адміністративній складовій. Але для розвитку ефективного територіального управління необхідно насамперед забезпечити повне конституційне та законодавче підґрунтя для формування спроможних самоврядних структур на базовому (низовому) рівні системи адміністративно-територіальної організації влади України. Наша держава хоч і відстає за рівнем розвитку місцевого самоврядування від європейських країн, однак, особливо в останні роки, намагається активно впроваджувати в управлінській практиці європейські стандарти врядування і, зокрема, у питанні утвердження інституту місцевого самоврядування в цілому. Адже спираючись на європейський досвід, вважається, що саме місцеве самоврядування є незамінним елементом громадянського суспільства та є своєрідним «локомотивом» регіонального розвитку. Також одним із завдань місцевого та регіонального розвитку є підконтрольність державної влади громадянам, залучення яких до місцевих справ забезпечує перерозподіл повноважень влади від центру до територіальних громад. У кожній країні, де відбувались децентралізаційні процеси, адміністративно-територіальні зміни, реорганізовувались системи територіального і місцевого управління, найбільшій місцем проведення були пристолічні регіони. Тому вектором наряду нашого дослідження є територія регіону навколо міста, що має спеціальний статус – столиці української держави. Комплексного дослідження зарубіжного європейського досвіду реорганізації системи територіального управління пристолічних регіонів окремо поки що не виділено, адже реформування тотожних українській систем територіальної організації влади відбувалось поступово, поетапно і в деяких країнах ще триває. Вченими по даній тематиці у посиланнях на зарубіжний та європейський досвід вказується на теоретичні та практичні рухи реформування місцевого самоврядування загалом або ж наводиться приклад реформування, об'єднання, зміни повноважень конкретної або декількох адміністративних одиниць регіону, в тому числі й пристолічного. Тобто, цілісне наукове уявлення реорганізації системи місцевого управління в пристолічному регіоні з опублікованих праць почерпнути важко. Тому завдяки аналізу правових механізмів сучасного удосконалення системи місцевого самоврядування маємо можливість дослідити загальні тенденції та особливості процесу об'єднання громад в пристолічному регіоні України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питаннями місцевого управління та місцевого самоврядування займалися правники-дослідники державно-управлінського спрямування. Серед них, зокрема: В.Б. Авер'янов, В.С. Куйбіда, О.В. Батанов, С.В. Приходько, Ю.П. Битяк, Ю.І. Ганущак, М.О. Пухтинський, В.В. Ладиченко, І.Б. Коліушко, О.Ф. Андрійко, В.І. Борденюк та ін.

У сучасному інформаційному просторі, особливо за останні декілька років, з'явилася значна кількість публікацій щодо неминучості адміністративно-територіальної реформи в Україні, децентралізації, об'єднання територіальних громад та ефективності цих процесів в різних

регіонах України. Також приділялась значна увага реформуванню системи місцевого самоврядування фахівцями-експертами, вченими-теоретиками з різних галузей права та державного й місцевого управління.

Однак, вивчаючи та досліджуючи процес реформування місцевого самоврядування і об'єднання громад в Україні, на наш погляд, існує певна кількість законодавчих прогалин, що їх законодавець намагається локально заповнити нашвидкуруч. У даному випадку нами буде наведено приклад пристолічного регіону, як єдиного регіону, де відсутній обласний центр та результати об'єднувачих процесів серед громад Київщини. Наші дослідження і можливі гіпотези базуються та спираються виключно на чинне законодавство України, а також офіційні тлумачення Конституції та законів України.

Тому **мета публікації** полягає у дослідженні конституційного та законодавчого забезпечення процесу об'єднання громад в Україні з відповідним висвітленням поточних узагальнених результатів реформи, що триває в пристолічному регіоні.

Виклад основного матеріалу. Державна регіональна політика України, особливо упродовж останніх декількох років, була спрямована на поетапне здійснення реформ у місцевому самоврядуванні через децентралізацію та відповідні адміністративно-територіальні зміни в регіональному устрої України.

Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України та Президентом України в межах проведення реформи з децентралізації було напрацьовано та прийнято низку законодавчих і розпорядчих документів, а саме: Закон України «Про співробітництво територіальних громад», Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», Закон України «Про місцеві вибори», Закон України «Про засади державної регіональної політики», Закон України «Про ратифікацію Додаткового Протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах органу місцевого самоврядування», Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг», постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року», розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні», Указ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» [1]. Визначною подією для місцевого самоврядування також стало прийняття Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» [2].

Така активність законодавця пов'язана передусім із нагальною потребою підвищення фінансової спроможності територіальних громад, що вбачається законодавцем у їх об'єднанні.

Натомість неоднозначне сприйняття серед спільноти громад викликають законодавчі новели та ініціативи, якими вносяться зміни до

Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та низки законів, серед яких: Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо добровільного приєднання територіальних громад)» [3], проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей добровільного об'єднання територіальних громад, розташованих на територіях суміжних районів» [4]. Таким чином, з одного боку, громади можуть об'єднуватися за спрощеною процедурою, за рішенням Уряду визнаватися спроможними і отримувати прямі міжбюджетні відносини з Державним бюджетом. З другого боку, на нашу думку, не є достатньо обґрунтованими ініціативи та деякі чинні норми законодавства в цьому напрямі. Відштовхуючись від норм ч. 1 ст. 133, ч. 1 та 3 ст. 140, ст. 141, ч. 1 ст. 143 Конституції України, статус територіальної громади, яка має право на здійснення місцевого самоврядування як безпосередньо, так і через утворені нею органи місцевого самоврядування, мають жителі тих населених пунктів (сіл або їх об'єднань, селищ, міст), які мають статус адміністративно-територіальних одиниць. Однак слід зазначити, що система місцевого самоврядування України будується відповідно до системи адміністративно-територіального устрою, первинним суб'єктом якого виступає територіальна громада. Також п. 13 ч. 1 ст. 92 Конституції України порядок вирішення питань територіального устрою, включаючи порядок утворення, ліквідації адміністративно-територіальних одиниць та параметри, яким вони мають відповідати, має визначатися спеціальним законом України про територіальний устрій, а не Законом «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Можливість об'єднання територіальних громад Законом надається не тільки селам, а й селищам та містам, що не узгоджується з ч. 1 ст. 140 Конституції України, згідно з якою територіальною громадою може бути лише «добровільне об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл». На цьому ж наголошує і Конституційний Суд України в одному з чинних рішень щодо порушеного питання [5]. На переконання Конституційного Суду, положення частини першої ст. 140 Конституції України в аспекті порушених у конституційному поданні питань необхідно розуміти так, що ці положення дають визначення: місцевого самоврядування як права територіальної громади вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України; територіальної громади як жителів села, селища, міста чи добровільного об'єднання жителів кількох сіл у сільську громаду. А також зазначив, що дані положення не встановлюють порядку об'єднання або роз'єднання самих територіальних громад. Питання організації місцевого самоврядування, які не врегульовані Конституцією України, у тому числі умови та порядок об'єднання або роз'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст, мають визначатися законом (ст. 146 Конституції України).

Також новими законотворчими ініціативами (ч. 13 ст. 8 законопроекту № 5520) по суті передбачається можливість проведення місцевих виборів з ігноруванням факту неприйняття Верховною Радою України рішення про зміну меж відповідних районів, території яких мають

заспати змін внаслідок утворення об'єднаної територіальної громади. Тим самим фактично створюється можливість зміни меж районів без прийняття рішення Верховної Ради України відповідно до п. 29 ст. 85 Конституції України, тобто порушення конституційної компетенції парламенту. Адже питання адміністративно-територіального устрою мають загальнодержавне значення, і їх вирішення не може здійснюватися лише за волевиявленням самих територіальних громад.

Відповідних змін мають зазнати не тільки бюджетні відносини на місцевому рівні, а й питання спільної комунальної власності об'єднаних громад та районів. Так, за новою ч. 13 ст. 8 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» «у разі, якщо до складу об'єднаної територіальної громади увійшли територіальні громади, розташовані на територіях суміжних районів ... районні ради здійснюють передачу із спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст у власність об'єднаних територіальних громад, що утворюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, відповідних бюджетних установ та майна цих установ, розташованих на їхній території, відповідно до розмежування видатків між бюджетами, визначеного Бюджетним кодексом України. Щодо фінансування бюджетних установ, що здійснювалося за рахунок районних бюджетів, продовжує здійснюватися за рахунок відповідних районних бюджетів» (підп. 2 п. 2 Розділу I проекту).

Розглядаючи сутність процесів об'єднання територіальних громад, можна також зауважити, що темпи об'єднавчих і децентралізаційних процесів у пристоличному регіоні на відміну від інших регіонів за загальнодержавними показниками є відповідними. У Київській області на сьогодні налічується дві зареєстровані об'єднані територіальні громади, спроможність яких, на нашу думку, гальмується місцевими органами виконавчої вертикалі, яка, здійснюючи контролюючі та наглядові повноваження, «закриває» місцеві ініціативи щодо нових повноважень об'єднаними громадами. Адже об'єднана громада, отримавши статус міста обласного значення, має прямі міжбюджетні відносини з Державним бюджетом. Важливою особливістю Київської області, як пристоличного регіону, є відсутність обласного центру, що опосередковано впливає на хід реформування місцевого самоврядування в регіоні. За моніторинговими спостереженнями Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад на Київщині проглядаються тенденції до об'єднання у віддалених від столиці районах аграрного економічного спрямування, де районними центрами є селища міського типу. Однак такі райони не поспішають об'єднуватись у одну громаду, розуміючи втрату лояльності вертикалі місцевої влади сьогодні. Натомість, ті райони Київської області, що межують або знаходяться у відносній близькості до столиці і мають достатні фінансові надходження до місцевих бюджетів громад, взагалі слабо налаштовані на об'єднавчі процеси в державі. На переконання керівників таких громад, їх сільські та селищні бюджети здатні самі надавати субвенції закладам, балансоутримувачами яких є райони, не

кажучи вже про бюджети розвитку на інфраструктуру та соціальний розвиток населеного пункту. Одними з найважливіших чинників до ефективного об'єднання, на думку багатьох фахівців та практиків, є критерії спроможності та самодостатності громад, що вступають у процеси об'єднання. І однією з таких причин гальмування об'єднавчих процесів у пристоличному регіоні на відповідних рівнях часто-густо є знаходження таких громад у різних районах області, або повна відсутність критеріїв спроможності за економічними показниками для визнання Кабінетом Міністрів України, або ж наміри об'єднатися в одну громаду всупереч Перспективному плану.

Окремо також варто виділити проблему балансування великих міст та прилеглих територій в рамках політики децентралізації, тобто об'єднання декількох малоспроможних громад в одну дієздатну та самодостатню, що, очевидно, неможливо. Великі міста, обласні центри та навколишні поселення-супутники є досить потужними. Приміром, п'ять районів навколо столиці створюють майже половину валового регіонального продукту області. Тому створювати одну мега-громаду навколо великого міста і включати в її склад сотні інших поселень навряд чи можливо й доцільно. Окрім цього, таке злиття може погіршити якість надання публічних послуг на місцевому рівні.

На переконання фахівців Інституту громадянського суспільства [6], факт злиття столиці й інших значних міст з навколишніми громадами в цілісні урбаністичні організми часто визначають агломераціями. Проте означене питання в національному законодавстві належним чином теж не внормовано. Наразі триває обговорення законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо розширення форм співробітництва територіальних громад)», яким має запроваджуватися цілий інститут міжмуніципального співробітництва з відповідними повноваженнями та фінансовим забезпеченням для юридичного унормування життєдіяльності таких утворень. Законотворчі ініціативи спрямовано на вирішення проблеми збалансування інтересів територіальних громад великих міст та прилеглих територій, якими є села, селища і малі міста. Пропонується доповнити Закон України «Про співробітництво територіальних громад» та деякі інші закони окремими нормами, що визначають правовий статус агломерацій, визначити утворення агломерацій обов'язковим для великих міст (значних міст) та обласних центрів, передбачити утворення ради агломерації та віднести до її компетенції розгляд питань, що зачіпають спільні інтереси територіальних громад, які входять до агломерації. Така практика, на переконання фахівців-муніципалістів Інституту громадянського суспільства, успішно функціонує серед європейських регіональних центрів і особливо чітко проглядається серед провінцій у Франції.

Дані законотворчі ініціативи спрямовані на балансування територій громад у плануванні територій, тобто для агломерації має бути єдина схема планування всього міжмуніципального простору; узгодження локальних нормативів розвитку інженерної та комунальної

інфраструктури; узгодження розвитку дорожньо-транспортної мережі та координація з єдиного центру руху громадського транспорту, що з'єднує різні територіальні громади в межах такого умовного адміністративного позначення, чим зумовлені відповідні зміни до низки законодавчих актів, зокрема до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» [7]. Законопроектом пропонується введення нових понять: «значні міста», «агломерація» та «рада агломерації». Під значними містами визначаються міста з чисельністю постійного проживаючого населення понад 200 тисяч осіб, обласні центри, міста Київ та Севастополь. Під агломерацією мається на увазі сукупність територіальних громад значних міст та прилеглих до них територіальних громад. Рада агломерації – координаційний орган, що його законодавець пропонує запровадити для вироблення та реалізації місцевої політики з питань, які мають спільне стратегічне значення для територіальних громад, що увійшли до складу агломерації. Тому для міста Києва та Київської області є неминучою така законотворча ініціатива, що в децентралізаційних умовах реформування місцевого самоврядування стане балансоутворюючим чинником у місцевому розвитку.

Висновки і перспективи. Законодавцем здійснюються певні рухи з подолання прогалин у чинних законах через розгляд та прийняття нових законопроектів та надання роз'яснювальних актів профільних міністерств. Так, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України роз'яснюються ситуації щодо визнання спроможними громад, які об'єднуються не за Перспективним планом або якщо територія відповідних громад не охоплена схемою Перспективного плану [8]. Також Верховною Радою України прийнято в цілому та перебувають у другому читанні ряд законопроектів, про які вже згадувалось, та про критичний зміст яких було наголошено. Це цілий пул законопроектів: № 4772, № 4773, № 4742, № 4110, № 2489, що, на думку деяких фахівців, здатні врегулювати законодавчі прогалини і продовжити процес реформування місцевого самоврядування в Київській області та Україні [9]. Таким чином держава, реформуючи місцеве самоврядування, змінює місцевий адміністративно-територіальний устрій, об'єднуючи села, селища і міста у громади, що, на нашу думку, не є аргументовано правильним, передає значні повноваження цим громадам. Адже зміні адміністративно-територіального устрою мають передувати передусім конституційні зміни та прийняття спеціальних законів, що тільки посилить на місцях руху в даному напрямі.

Список літератури:

1. Бриль К.І. Класифікація суб'єктів забезпечення децентралізації державної влади в Україні / К.І. Бриль // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 2. – С. 130–131.
2. Про службу в органах місцевого самоврядування : проект Закону України від 30 березня 2015 р. № 2489-VIII / Сайт Верховної Ради України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54569

3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо добровільного приєднання територіальних громад) : проект Закону України від 3 червня 2016 р. № 4772-VIII / Сайт Верховної Ради України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59314

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей добровільного об'єднання територіальних громад, розташованих на територіях суміжних районів : проект Закону України від 9 грудня 2016 р. № 5520- VIII / Сайт Верховної Ради України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=60681

5. Справа за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 140 Конституції України (справа про об'єднання територіальних громад) : рішення Конституційного суду України від 18.06.2002 року №12-рп/2002 справа № 1-16/2002 – Сайт Верховної Ради України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-02>

6. Пояснювальна записка та порівняльна таблиця до проекту закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення форм співробітництва територіальних громад» : публікація Інституту громадянського суспільства від 12 квітня 2017 р. / Сайт Інституту громадянського суспільства : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.csi.org.ua/poyasnyvalna-zapyska-ta-porivnyalna-tablytsya-proektu-zakonu-ukrayiny-pro-vnesennya-zmin-deyakih-zakonodavchih-aktiv-shhodo-rozshyrennya-form-spivrobitnytstva-terytorialnyh-gromad/#sthash.a30jPR6f.dpuf>

7. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI / Сайт Верховної Ради України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>

8. Щодо добровільного об'єднання територіальних громад : лист Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 1 вересня 2016 р. № 7/13-10903 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vobu.ua/ukr/documents/item/lyst-minrehionu-ukrainy-vid-010916-r-7-13-10903>

9. Принятие ВРУ Закона № 5520 простимулирует рост количества объединенных общин на Киевщине – Александр Тигров, 16 марта 2017 г. : Информационно-новостной ресурс Киева и региона / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://kievvlst.com.ua/news/prinjatie_vru_zakona_5520_prostimuliruet_rost_kolichestva_obedinennih_obshhin_na_kievshchine__aleksandr_ti_gov49926.html

References:

1. Bryl K.I. Klasifikatsia subiektiv zabezpechennia decentralizatsii derjavnoi vlady v / K.I. Bryl // *Pidpriemnytstvo, gospodarstvo i pravo*. – 2016. – № 2. – P. 130–131.

2. Pro sluzhbu v organakh mistseвого samovriaduvannya : proget of law 30.03.2015 № 2489-VIII – Website of Verkhovna Rada of Ukraine : [Electronic resource]. – Mode of access : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54569

3. Pro vnesennya zmin do deyakih zakonodavchih aktiv Ukrainy : proget of law 03.06.2016 № 4772-VIII – Website of Verkhovna Rada of Ukraine : [Electronic

resource]. – Mode of access : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59314

4. Pro vnesennya zmin do deyakih zakonodavchih aktiv Ukrainy shchodo osoblyvosteyi dobrovilnogo obiednannya teritorialnyh gromad, roztashovanykh na terytoriyah sumizhnyh raioniv : project of law 09.12.2016 № 5520- VIII – Website of Verkhovna Rada of Ukraine : [Electronic resource]. – Mode of access : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=60681

5. The case on the constitutional representation of 45 people's deputies of Ukraine concerning official interpretation of provisions of part one of article 140 of the Constitution of Ukraine (case about of association of territorial communities) : the decision of the constitutional court of Ukraine from 18.06.2002 roky №12-пп/2002 справа № 1-16/2002 – Website of Verkhovna Rada of Ukraine : [Electronic resource]. – Mode of access : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v012p710-02>

6. Poyasnyvalna zapyska ta porivnyalna tablytsya proektu zakonu Ukrayiny «Pro vnesennya zmin do deyakih zakonodavchih aktiv shchodo rozshyrennya form spivrobitnytstva teritorialnyh gromad : Article by the Civil society Institute from 12.04.2017 – Website of Civil society Institute : [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.csi.org.ua/poyasnyvalna-zapyska-ta-porivnyalna-tablytsya-proektu-zakonu-ukrayiny-pro-vnesennya-zmin-deyakih-zakonodavchih-aktiv-shchodo-rozshyrennya-form-spivrobitnytstva-teritorialnyh-gromad/#sthash.a30jPR6f.dpuf>

7. Pro reguliuvannya mistobudivnoyi diyalnosti : The Law of Ukraine from 17.02.2011 № 3038-VI – Website of Verkhovna Rada of Ukraine : [Electronic resource]. – Mode of access : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>

8. Shchodo dobrovilnogo obiednannya terytorialnyh gromad : Letter of the Ministry of regional development, construction and communal services from 01.09.2016 № 7/13-10903 – Website of the Ministry of regional development, construction and communal services : [Electronic resource]. – Mode of access : <http://vobu.ua/ukr/documents/item/lyst-minrehionu-ukrainy-vid-010916-r-7-13-10903>

9. Prinyatie Zakona VRU №5520 prostimuliruiet rost kolichestva obiedinennykh obshchin na Kievshchine – Aleksandr Tigov, 16.03.2017 : Information and news resource of Kyiv and Kyiv region : [Electronic resource]. – Mode of access : http://kievvlast.com.ua/news/prinyatie_vru_zakona_5520_prostimuliruet_rost_kolichestva_obedinennih_obshhin_na_kievshchine__aleksandr_tigov49926.html

ПРОЦЕСС ОБЪЕДИНЕНИЯ ОБЩИН: ОСОБЕННОСТИ РЕФОРМЫ В ПРИСТОЛИЧНОМ РЕГИОНЕ

К.О. Емельяненко

Аннотация. В статье рассмотрены вопросы соответствующего конституционного и законодательного основания для эффективного осуществления реформы, которой предусматривается изменение административно-территориального устройства Украины. Проводится общий содержательный анализ законодательства, которым руководствуются общины в процессе их объединения, а также финансовые, имущественные и бюджетные вопросы, которые связывают правоотношения будущих учрежденных общин органами местного самоуправления и соответствующими

органами местного управления высшего уровня. В статье также уделено внимание исследованию тенденций и особенностей процессов объединения территориальных общин в пристоличном регионе; освещаются перспективы реформирования местного самоуправления разных частей локационного размещения административно-территориальных единиц Киевщины сегодня.

Ключевые слова: местное самоуправление, административно-территориальное устройство, пристоличный регион, территориальная община.

PROCESS OF COMBINING COMMUNITIES: FEATURES OF THE REFORM IN THE CAPITALS REGION.

K.O. Yemelianenko

Abstract. The article the considered questions of the relevant constitutional and legislative base for the effective implementation of the reform, which provides for alteration of the administrative-territorial structure of Ukraine. An overall content analysis of the legislation that guided the community in the process of their enterprises, as well as financial, property, and budgetary matters that bind future relationship established communities, local authorities and the relevant local authorities at the highest level. In the article also attention is paid to research trends and peculiarities of the processes of unification territorialnie communities pristalica the region, and also prospects of reforming of local government in different parts of the radar location of administrative-territorial units of the Kiev region today.

Key words: local government, administrative-territorial device, prestolny region, the local community.